

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1000/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Љубице Силић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 54/21 од 29.03.2021. године и Вишег суд у Сремској Митровици Кж1 147/21 од 08.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Љубице Силић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 54/21 од 29.03.2021. године и Вишег суд у Сремској Митровици Кж1 147/21 од 08.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 54/21 од 29.03.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређена да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године, рачунајући од дана правноснажности, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и обавезан је да плати трошкове кривичног поступка. Оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суд у Сремској Митровици Кж1 147/21 од 08.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 54/21 од 29.03.2021. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Љубица Силић поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда због „битне повреде одредаба

кривичног поступка“ и „повреде кривичног закона“ са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, али из образложења захтева произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу. Наиме, као незаконит доказ бранилац истиче записник о саслушању оштећеног ББ састављен пред Основним јавним тужиоцем 22.01.2021. године, јер поступајући заменик јавног тужиоца није утврдила степен сродства између окривљеног и оштећеног, па исти није упозорен на права у складу са чланом 94. ЗКП, где је ставом првим под тачком два истог члана прописано да је ослобођен од дужности сведочења сродник окривљеног по крви у правој линији, у побочној до трећег степена закључно као и сродник по тазбини до другог степена закључно. Бранилац даље објашњава да је на главном претресу одржаном дана 29.03.2021. године поступајући судија упозорила сведока да је ослобођен од дужности сведочења којом приликом је оштећени изјавио да ће сведочити, али је остао код изјаве дате на записнику састављеним пред тужиоцем, па је према ставу браниоца и наведени записник са главног претреса морао бити издвојен из списка као незаконит доказ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из побијаних пресуда, као и из списка предмета, произилази да суд није засновао правноснажну пресуду на исказу оштећеног датом на записнику састављеним пред ОЈТ у Сремској Митровици КТ 801/20 од 22.01.2021. године, на ком записнику је констатовано да је окривљени даљи стриц оштећеном, да су осмо колено и да је са њим у завади, као и да није искључен и ослобођен у складу са чланом 93. и 94. ЗКП од дужности сведочења, већ на исказу оштећеног ББ датом на главном претресу одржаном дана 29.03.2021. године пред судијом појединцем Основног суда у Сремској Митровици, на ком је констатовано да је окривљени оштећеном даљњи стриц, да је са истим у завади, као и да је упозорен да је ослобођен од дужности сведочења изјавио да ће сведочити, да би затим био упозорен у смислу одредбе члана 95. и 401. ЗКП, након чега је оштећени дао исказ, поново описао критични догађај и одговарао на питања браниоца окривљеног, на који начин је оштећени суштински дао нови исказ који и по начину прибављања и по својој садржини представља законит доказ на коме се пресуда може заснивати. Следствено наведеном, то се, по налажењу

Врховног касационог суда, као неосновани оцењују наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да су нижестепени судови учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода браниоца окривљеног којима се оспоравају чињенична утврђења суда и оцена изведених доказа на који начин се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама, као ни у битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП на коју се указује захтевом за заштиту законитости, јер наведене повреде не представљају законом дозвољене разлоге, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић,с.р.